

JAROMÍR JÁGR
lední hokej,
Poldi Kladno,
15. 2. 1972,
188 cm, 92 kg,
trenéři Václav Sýkora
a František Kaberle

● 1. Co si představujete pod pojmem pýcha? Mluvil s vámi někdy někdo na tohle téma, třeba rodiče . . . ?

„Pýcha? Podle mě je to hraní na něco, na co nemám, ale já jsem se tímhle zatím nijak nezaobíral, pravda je, že doma jsem o tom kdysi slyšel.“

● 2. Pýcha a vy, to skutečně nemá nic společného, ptal jsem se spíše proto, že v lize jste začínal v šestnácti a to svádí k otázce, zda přece jen nejste trochu jiný?

„Myslím, že jsem úplně normální, nebyl jsem nikdy ani nijak vyspělejší, vyrůstal jsem tak jako druzí, jen jsem možná trochu líp bruslil, a do mladšího dorostu jsem šel už v sedmé třídě základní školy.“

● 3. Máte toho ve svém věku už hodně za sebou, nepocítil jste někdy únavu?

„Samozřejmě, že po některých zápasech, hlavně teď v lize, jsem unaven, ale rychle to přejde, to je běžná únava, kterou zná každý člověk. Jestli ale máte na mysli nějakou dlouhodobou únavu třeba z přetřénování, tak takovou jsem nikdy nepoznal. Bojím se zranění, mám problémy s koleny, častěji jsem na ně padal, otékají a tahají mi z nich vodu, ale snad to bude dobré.“

● 4. Jak jste se dostal do přímého kontaktu s dospělým hokejem?

„Měla o mě zájem Sparta. To jsem byl ještě v dorostu. Kladno nechtělo, takže mě raději vzalo do áčka. Myslím, že jinak bych loňskou sezónu v lize nehrál. Byla to moje dosud nejúspěšnější sezóna a jsem rád, že mě v ní trénoval Eduard Novák. Hodně mi to dalo.“

● 5. Jste už v kádru reprezentačního áčka, máte místo v juniorské dvacítce a můžete hrát ještě v osmnáctce. Máte vůbec představu o svém dalším životě?

„Mám a celkem jasnou. Dokončit stavební školu, mít co nejrychleji po vojenské základní službě.“

● 6. Co jste o sobě ještě nikdy žádnému novináři neřekl?

„Chtěl bych být nejlepším fotbalistou mezi kladenskými hokejisty, aby se mi nesmáli . . .“

Snímek: VÁCLAV NOVÁK

(rb)

5+1 OTÁZKA